

lis est pater Iesu Christi adimplere petitionē meam
et uestram, in qua inueniamur immaculati, et acqui
siti in domino. Amen.

AD MAGNESIANOS ex Smyrna Epist. II.

IGNATIUS qui & Theopho
rus, benedictę ecclesię gratia dei
patris in Christo Iesu saluatore
nostro, in quo saluto ecclesiã que
est in Magnesia iuxta Meandru
& oro in deo patre et Iesu Chri
sto domino nostro, in quo plurimũ uos gaudere op
to, cognoscens uestram secundum deũ bene disposi
tam dilectionem. exultans assumpsi in fide Iesu Chri
sti alloqui uos, dignus effectus sancti atque desyde
ratissimi nominis, in his quę gesto uinculis. Lau
do ecclesias in quibus iubilare opto carne et spiritu
Christi Iesu, qui est saluator omnium hominum, ma
xime fidelium. cuius sanguine redempti estis, p. quę
cognouistis, immo cogniti estis ab eo. in quo susti
nētes, seculi huius tentationē effugite. fidelis est au
tem qui non permittit tentari uos, super id quod po
testis sufferre. Cæterum ego merui uidere uos, per
deo dignum episcopum uestrum Damam, & deo
dignos presbyteros uestros, Bassum scilicet &
Apolloniũ, & cõuiuã meũ Socionē, quę ego nutriui,

Magnesia ci
uitas Eolica

Sanctum &
desideratissi
mũ nomen,
nomē Chri
stianum.

Damasq &
Dameus le
gitur apud
Euseb.

quoni

quoniam subditus est episcopo et presbyteris in gratia et lege Iesu Christi, & uos oportet non contemneretatem episcopi, et secundum dei patris præceptum omnem uenerationem ei exhibere. et secundum quod cognoui, etiam sanctos presbyteros ei deferre, non propter iuuentutem (quæ in eo uidetur) arbitantes contemnendum, sed in sapientia dei ei obedire. quando quidem non longi temporis sunt sapientes, neque senes sciunt prudentiam, sed spiritus qui est in hominibus

Daniel Denique Daniel sapientissimus duodecim annorum effectus, spiritu sancto repletus est. et illos seniores canicem uanam habentes, calumniatores et alienæ pulchritudinis appetitores esse manifestauit. Samuel etiam cum esset pusillus, nonagenarium Heli sacerdotem pro increpatione redarguit, quod filios suos honorificaret super deum. Similiter et Hieremias audit a domino, noli dicere, quia iuuenis sum ego. Salomon quoque et Iosias in iuuentute mirifici et sapientes in operibus suis apparuerunt. Salomon quidem duodecimo anno ætatis suæ regnare incipiens, arduam et ininterpretabilem mulierum pro paruulis questionem, terribili iudicio dissoluit. Iosias uero octo annorum existens, aras et monumenta subuertere coepit, lucos excidere, templa dei scire, quæ non deo, sed dæmonibus fuerant consecrata. Nam et falsos sacerdotes interfecit ut corruptores et seductores hominum, non diuinitati, sed diabolo seruietes. propter quod non est

contem

contemnenda iuuentu s, cum deo adiacuerit atq; ad-
 hæserit, sed illa ætas quæ ex sententiâ nocet, etiam si
 inueterata fuerit dierum malorum. Iuuenis fuit etiã
 Christophorus Timotheus, sed audite quid ei scri- Timotheus
 psit magister. Nemo, inquit, iuuentutem tuam conte-
 mnat, sed forma esto fidelium, in uerbo, in conuersa-
 tione. Dignum est ergo, & uos obedire episcopo ue-
 stro, & in nullo ei contradicere. Terribile est enim ta-
 li contradicere. non enim istum uisibilem quis sper-
 nit, sed illum inuisibilem in eo contemnit, qui nõ po-
 test a quoquam contemni. Hic enim non ab homine
 sed a deo habet promotionẽ. dicit enim deus Samu-
 eli de contẽptoribus eius. Non te spreuerunt, sed me
 Nam & Moses populo aduersus se murmuranti ait,
 Non enim aduersus nos murmurastis, sed aduersus
 dominum Deum. Nemo enim inultus remansit, qui
 se contra potiores extulit. Deniq; in lege Dathan &
 Abiron Mosi resistẽtes, uiui ad inferos depositi sunt.
 Sed & Chore, & qui conspirauerunt cum eo aduer-
 sus Aaron ducenti quinãginta, igne consumpti sunt.
 Absalon etiam parricida existens, diuino iudicio ar-
 bori appensus est. sed & cor eius, quod mala cogita-
 uerat, sagittis trãsfixum est. Nã & Achab & Aman
 nihilominus ppter similitẽ causam morte plexus est.
 Ozias quoq; leprosus factus est, qui contra sacerdo-
 tes sacerdotiũ ausus ẽ arrogare. Saul etiã sacrificare
 præsumens, regali dignitate dehonorus est, nõ ex

C spectas

Nō dicere,
sed esse facit
beatum.

spectans principem sacerdotum Samuelem. Oportet ergo & nos reuereri potiores, & dignum est non solum uocari nos Christianos, sed etiam esse. Nō enim dicere, sed esse facit beatum. Quidam autem episcopum quidem uocant, & præter ipsum omnia faciunt. Talibus igitur etiam ipse Christus dicit (qui & uerus & primus est episcopus, & solus natura pōtifex). Quid me uocatis domine domine, & non facitis ea quæ dico? Tales enim non bonæ scientiæ, sed derisores esse mihi uidentur. Quoniam uero negotia finem habēt, & adiacet quidem uita ex obseruatione, mors uero ex inobedientia. & necesse est, ut unusquisq; in loco quem sibi de præteritis elegerit, in futuro esse precipiatur. Fugiamus igitur mortem, & eligamus uitā.

Duo characteres in homine.

Duos enim characteres dico in hominibus inueniri, unum quidem ueræ monetæ signaculum, alterum uero adulterinum. Pius enim homo & religiosus, uera moneta est, quæ a deo formata uel expressa est. Impius uero & irreligiosus, falsa moneta est, noxia, adulterina, praua. quæ nō a deo, sed a diabolo facta est. Hæc autem asserens, non duas naturas hominum esse dico, sed unum eundemq; hominem, qui aliquando quidem dei, aliquando autem diaboli efficitur. Si quis igitur pius fuerit homo, dei est. si uero quis impius extiterit, diaboli est. non ex natura, sed ex sententia factus. Infideles enim imaginem habent principis nequitiae, fideles autem formam habent auctoris
omniū

omnium dei patris & Christi Iesu filij eius. Propter quod si non elegerimus pro ueritate mori in passione ipsius, uita eius non est in nobis. Et quoniam in præscriptis personis multitudinem uestri contemplatus sum, in fide & dilectione moneo, ut unanimes in deo omnia facere festinetis, assidente episcopo in loco dei, & presbyteris in loco consistorij apostolorum, et diaconis dulcissimis mihi, quibus creditum est ministerium Iesu Christi, qui ante secula genitus est a patre deus uerbum, unigenitus filius, et in consummatione seculorum ipse permanet. regni enim eius non erit finis, inquit Daniel propheta. Omnes in concordia inuicem diligamus, et secundum carnem nemo consideret propositum suum, sed secundum Christum Iesum. Nihil sit in uobis, quod uos possit separare, sed adunamini episcopo, subiecti per ipsum deo in Christo. Sicuti ergo dominus sine patre nihil facit (non enim possum inquit a meipso facere quicquam) sic etiam et uos sine episcopo, siue presbyteri, seu diaconi, siue laici. Non ergo aliquid rationabile uobis uideatur, extra ipsius sententiam. tale enim iniquum est, et ideo odiosum. Omnes in id ipsum ad orationem simul conuenite, una deprecatio sit communis, unus animus, una spes, dilectio immaculata in fide IESU CHRISTI, qua nihil aliud melius est. Omnes adunati ad templum dei concurrite, sicut ad unum altare, sicut ad unum IESUM CHRISTUM

Oratio fidelium.

Prophetæ
cū dū Iesum
Christum ui
xerunt.

pontificē ingeniti dei patri. Nolite errare ī aliena gloria, neq; intendatis fabulis & genealogiis interminatis, et iudaicis inflationibus. uetera enim transierunt et ecce facta sunt omnia noua. Si enim nūc usq; secundum legem iudaicam et circumcisionem carnis uiuamus, negamus nos gratiam accepisse. Sancti etenim prophetæ secundum Iesum Christum uixerunt, ideoq; et persecutionem passi sunt inspirante gratia, ad manifestationem incredulis. quia unus est deus omnipotens, qui manifestauit seipsum per Iesum Christum filium suū. qui est uerbum ipsius, non prolatū scilicet, sed substantiale. nō locutio articulatae uocis, sed operatio deitatis, substantia scilicet genita, in omnibus bene complacens suo genitori. Si ergo ex antiquis scripturis conuersi ad uacua spem uenerunt, expectantes Christum, sicut ipse dominus docet, dicens. Si crederetis Mosi, crederetis utiq; et mihi. de me enim ipse scripsit. Nam et Abraham (inquit) pater uester exultauit, ut uideret diem meum. uidit, et gaudius est. Ante Abraham enim, inquit, ego sum. Quo modo nos poterimus uiuere sine ipso, cui et prophetæ serui fuerunt, spiritū præuidentes eum: et tanquā magistrum expectabant, et sperabant ut dominū & saluatorem, dicentes. Ipse ueniet, et saluabit nos. Nō ergo baptisemus Iudaice, ut feriis gaudētes. Qui enim non operatur, nō manducet. Et iterum. In sudore uultus tui manducabis panem tuū, dicunt eloquia. Sed
unus

unusquisque uestrum sabbatiset spiritualiter, meditati
 oni legis congaudens. non corporis dimissione fabri
 cationem dei admirans, uelut Iudæus. non omnia co
 medens, & tepidum bibens, & mensurate ambulās,
 & saltationes atque plausum manuum nunc habens.
 Sed pro sabbatificatione, diem festum celebret omnis
 Christianus, dominicam resurrectionem, regalem,
 eminentissimam omnium dierum. de qua propheta
 expectās dicebat, in finem pro octauo. In quo die &
 uita nostra exorta est, & mortis in Christo facta ui
 ctoria. Quam filij perditionis negant, inimici sci
 licet saluatoris, quorum deus uenter est, qui terre
 na sapiunt, amatores uoluptatum & non dei, speciem
 quidem pietatis præ se ferentes, uirtutem autem eius
 abnegantes, Christum mercantes, uerbum dei in ta
 bernis prædicantes, & dominū nostrū Iesum christū
 uendentes, mulierum corruptores, aliena concupiscē
 tes, & pecuniarum amatores. a quibus eruamini mi
 sericordia faciente, per d ominum nostrū Iesum chri
 stum. Non enim sentimus utilitatem eius, nisi nos tē
 tauerit. Secundū autē quod agimus iam, non erimus
 nisi ipse nos miseratus fuerit. Si enim iniquitates ob
 seruauerit, quis sustinebit; Efficiamur ergo digni co
 gnomento, quod accepimus. Qui enim alio nomine
 præter istud uocatur, hic non est dei. non enim susce
 pit prophetiam dicentem de nobis. Quoniam uoca
 bitur nomine nouo, quo dominus uocauit eū, & erit

Sabbatiza
 tio Christia
 norum.

Inimici Iesu

Denomine
 Christiano.

populus sanctus. quod & completū est primo in Antiochia Syriæ, ubi acquisierunt discipuli nomē Christianum, Paulo & Petro fundantibus ecclesiam. Abijcite ergo malum, uetus fermentum, quod corrūpit & putrefacit, & percipite nouum gratiæ fermentum. Exultate in Christo, ut nō alienus dominetur uestri. Ineptum est enim Iesum christum lingua tantum pferre, & iudaismum in animo habere. Nō enim Christianitas in Iudaismū credidit, sed Iudaism⁹ in Christianitatem. Omnes deniq; Gentiles æqualiter crediderunt, omnis lingua Christum cōfessa, ad dominū collecta est. & facti sunt lapidei corde, filij amici dei Abrahæ. & in semine eius benedicti sunt omnes, qui uitam æternam deputati sunt in Christo. Hæc autem dilectissimi mihi, taliter scribens, non agnouī alī quos ex uobis sic haberi. sed sicut minimus uestrum uolo uos conseruatos esse, ut nō incidatis in hamos inanis gloriæ, sed ut ad plenum instructi sitis in Christo. qui ante secula genitus est a patre, postea autem factus est ex Maria uirgine sine colloctione uiri, & nobiscum conuersatus sancte & sine querela, omnem infirmitatem, omnemq; languorem curauit in populo, & signa atq; prodigia pro beneficijs hominum fecit, & illis qui longe erant, & illis qui prope in multitudine, unum & solum uerum deum patrem suum annunciauit, & passionem pertulit, & ab interfectorebus suis Iudæis sub Pontio Pilato præside & Herodere

Sichaberi,
iudaismū se/
ctari.

de rege crucem sustinuit, & mortuus est atq; resurrexit, & in caelos ascendit ad illum qui misit eum, & sedet ad dextram eius, uenturusq; est in consummatione seculi in gloria paterna iudicare uiuos & mortuos, & reddere unicuiq; secundum opera sua. Hæc qui in pleno cognouerit & crediderit, beatus est, quomodo & uos amici dei & amatores Christi estis, in plenitudine spei uestræ, a qua nulli uestrum auerti contingat. Acquisiui uos in omnibus, si quidem dignus ero. Si enim uinctus sum, sed ad solutionem omnium uestrum, non sum uinctus. Scio enim, quia non inflamini, quia Iesum habetis in uobis. Et magis cum laudauero uos, scio quia reueremini, sicut scriptum est, quoniam iustus sui accusator est in primordio sermonis. & dic tu, inquit, primus peccata tua, ut iustificeris. Et cū feceritis, inquit, omnia quæ mandata sunt uobis, dicite serui inutiles sumus. quoniam in hominibus qui se exaltauerit, delinquit ante deum. Dicit enim deus, Propitius factus sum peccatori. Propter quæ magni illi Abraham, & Iob, terram & cinerem semet ipsos ante deum nominauerunt. Et Dauid, Quis sum ego, ait, coram te domine, quoniam glorificasti me usque nunc. Nam & Moses supra omnes homines mansuetissimus, dicit ad Deum. Gracilis uoce, et tardus lingua sum ego.

Humiles ergo estote et uos ipsi, ut exaltemini.

Qui enim

Nō reputo
me uinctū, si
uinculis me
is possū uos
acquirere.

Cōfirmari i
dogmatib⁹
domini.

Qui enim se humiliauerit, exaltabitur, & qui se exal-
tauerit, humiliabitur. Studete ergo confirmari in do-
gmatibus domini & apostolorū, ut ex omnibus quæ
facitis, dirigamini in uiam rectam carne & spiritu, fi-
de & dilectione, cū honore digno episcopo uestro,
& corona digno atq; spirituali Stephano presbytero
uestro, & secundum deum diaconis. Subiecti estote
episcopis & inuicē, quomodo Iesus patri. ut laus sit
in uobis secundum deum, uidentes uos repletos om-
nibus bonis. Compendiose rogauī uos in dilectio-
ne Iesu Christi, mementote mei in orationibus ue-
stris, ut deum merear adipisci, & ecclesiæ quæ est in
Syria, cuius non sum dignus uocari episcopus. Indi-
geo em̄ illa laudabili uestra oratione, ut dignus sim
illam quæ in Syria est ecclesiam per bonam opera-
tionem uestram pascere in Christo. Salutant uos
Ephesii de Smyrna (unde scribo uobis) præsentēs,
quomodo in gloria dei in omnibus refecistis me si-
mul cum Polycarpo. & cæteræ ecclesiæ, in honore Ie-
su Christi salutant uos. Incolumes estote, in unani-
mitate possidentes inseparabilem spiritum in Chri-
sto Iesu per uoluntatem dei. Amen.

AD TARSENSES EX PHILIPPIS.
EPISTOLA III.

Ignatius